

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 1. Magnitudo & certitudo promissionum Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

cet quam sperare & possessionem bonorum omnium expectare ab unius Dei magnificentia. Et ut dicam quod sentio, eos solos homines æstimo qui huiusmodi spem habent, qui verò ea sunt destituti, non mihi videntur inter homines numerandi, utpote qui nihil habeant naturæ rationali proprium. Et re ipsa, postquam Scriptura sacra de sanctissimo hoc Patriarcha dixisset; *iste cepit invocari nomen Domini*, continuo subdit: Hic est liber generationis hominum; scriptum est enim, quod ille solus homo est qui sperat in Deo solo. Iste est discursus Philonis cui quod ad dam hac super re nihil habeo.

CAPUT II.

Secundum motivum Fiduciæ in Deum, sumitur ex fidelitate Dei in suis promissis.

§. I.

Magnitudo & certitudo Promissionum Dei.

Alterum fiduciæ motivum, quam habere nos oportet tamquam filios erga Patrem nostrum cœlestem, sumitur ex infallibili fidelitate amplissimarum promissionum quibus suam nobis fidem divinaque dicta

di cta Deus obligat, ita ut si speremus in ipsū quemadmodum ipse nobis præcipit, firmā cum persuasione, quidquid tandem eveniat, nunquam nos ab illo deserendos, immò potius bonis omnibus, gaudio ac solatio mediis etiam in miseris cumulandos, id quod solū desiderare possumus, si quem forte in locum devenimus, in quo videamur nihil nisi afflictiones experturi: fidelis inquam Deus oppignorat dicta sua adeo ut infallibiliter visuri simus, votis nostris ac desideriis omnique spei satisfactum abunde. Neque id semel atque iterum asserit duntaxat, sed centies etiā sæpiusque repetit. Nec satis illi est simpliciter promittere aut iterare aliquoties promissionem suam sed ita asseverat ut juramento quoque iterato confirmet, quemadmodum videre est apud S. Joannem cap. 14. *Amen Amen dico vobis qui credit in me, opera qua ego facio et ipse faciet et maiora horum faciet.* Quod paulò post declarans bis iisdem verbis promittit sese facturum, quodcumque quis petierit in nomine eius. Et apud S. Marcum: *Omnia possible sunt credenti.* Sed quia hæc propositiones generaliores sunt, ad particularia magis descendit, & inter alia adducit admirandum fiduciæ virtutis exempli. In his apud Matthæum & Marcum verbis: *Amen dico vobis*

bis, quia quicumque dixerit huic monti: Tolle
 te & mittere in mare, & non haesitaverit in
 corde suo, sed crediderit, quia quodcumque di-
 xerit, fiat, fiat ei, & nihil impossibile erit cre-
 denti. Quod si quis fidens Deo, potest virtute
 fidei ac fiduciae transferre montes de loco in
 locum, quidni poterit ejusdem fidei efficacia
 & spe infallibilis auxilij quod promissit Deus
 tanta asseveratione, aut imminens evadere
 periculum, aut optatum intricati negotij ob-
 tinere successum, aut qua forte premitur, sub-
 levare necessitatem? Qui tantummodo legit
 scripta Prophetarum atque in primis psal-
 mos 29. 30. & 124. videbit quantopere Deus
 se obliget ijs qui sperant in eo, & obstupescet
 attendens admirabilem loquendi modum,
 quo Deus hac super re utitur. Non igitur du-
 bitare de hac veritate magis possumus, quam
 de vita nostra atque ipsiusmet Dei, & de pri-
 mis fidei principijs ab ipso nobis revelatis.
 Hinc abundantius volens Deus ostendere polli-
 citationis hereditibus immobilitatem consilij, sicut
 ait Apostolus ad Hebræ. 6. interposuit iurju-
 randum: ut per duas res immobiles quibus im-
 possibile est mentiri Deum, fortissimum solacium
 habeamus qui confugimus ad tenendam propo-
 sitam sper. ut nec timere, nec haesitare um-
 quam possumus quidquid demum acciderit,

hoc

hoc quasi duplici tecti munimine, contra omnes impetus atque hostiles assultus creaturarum. Hoc sensu loquitur Regius vates: *Scuto circumdabit te veritas eius.* Quasi dicat quocumque te verteris promissis divinis semper eris coronatus ac munitus velut clypeo telis omnibus ac ictibus impervio, illaque poteris, si volueris repellere; quod si pati malueris, nunquam afflictiones, quascunque creaturæ minari videbuntur, tantæ erunt quin promissa nobis à Deo felicitas, quâ de illis gloriose triumphabimus, etiam cum videbimur illis succubitori, longè sit futura major. Ad hunc excelsum perfectionis apicem ascendit insignis Dei famulus Joannes Ximenes Societatis nostræ Religiosus, de quo narratur quod tantâ fuerit præditus fiducia in bonitate & fidelitate Dei ut in omnibus & per omnia hujc uni se totum committeret, nusquam aliò respiceret in quibuscunque eventibus, nullum aliud scutum opponeret quibuslibet creaturarum incursum, quàm divinarum promissionum, quas de perpetuâ suâ protectione Deus illi fecerat inviolabiliter servaturus.